

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Dette forslag minder noget om det radikale beslutningsforslag nr. LX af 4. februar 1976 (se Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 5180 og 7586 samt tillæg A. sp. 3567). Det kan naturligvis overvejes, om det skal udstrækkes til arbejdspladser med andre livsvigtige samfunds-funktioner end sygehuse og plejehjem. For disse områder ligger baggrunden jo i den lange række tilfældigheder, som omtales i arbejdsministerens svar af 27. maj 1980 på folketings spørgsmål nr. 811. (Folketingstidende 1979-80, (2. samling) for-handlingerne sp. 10916). Af mere almenkendte eksempler kan til illustration erindres om rigshospitalsportørstrejken 3.-10. september 1979, plejehjemsblokaden i Lundeborg (oktober 1975), den mange sygehuse omfattende portørstrejke i dagene frem til 9. maj 1980, Holbæknarkosesygeplejerske-aktion i vinteren 1979-80, Hvidovre Hospitals 600 sygehjælperes strejke 17.-18. juni 1980 og Ragnhild Jensen-sagen. Om denne sidste skriver Ove Guldborg i bogen »Det uregerlige Danmark«:

»I begyndelsen af oktober 1975 stod hele Fyns amt på den anden ende. Det havde længe ulmet på sygehusene, og nu brød det for alvor løs.

Den 8. oktober 1975 lyder morgenrapporten fra sygehusene i Middelfart, Nyborg, Odense, Rudkøbing og Svendborg: 217 sygehjælper og 85 portører strejker. I Odense aflyser kirurgisk afdeling 6 operationer og 2 større røntgenundersøgelser. Arbejdet er standset i vaskeriet, og der bliver hverken kørt tøj eller mad ud til patienterne.

Den 9. oktober 1975 indbringes sagerne for arbejdsretten som overenskomststridige arbejds-konflikter, men strejkerne fortsætter. Næste dag, den 10. oktober, lyder middagsrapporten: Der strejkes i større eller mindre omfang på samtlige sygehuse. Kerteminde udskriver patienter i videst muligt omfang, og Nyborg og Svendborg har lukket for indlæggelser. Fra Odense meddeles, at der ikke er kørt drikkevarer ud i to dage. Affald og snavsetøj er ikke fjernet. Det blokerer nu brand-trapperne, og brandvæsenet er underrettet herom.

Der er indberettet til amtslægen om risiko for in-fektion fra affald og snavsetøj og til arbejdstilsynet om, at sikkerhedsbestemmelserne ikke kan overholdes.

Et pålæg fra sundhedsstyrelsen fra dagen før om omgående fjernelse af sundhedsfarligt affald er ikke efterkommet. De strejkende, der dagen før havde givet tilsagn herom, meddeler nu, at de selv vil afgøre, hvad der er livsvigtigt. Sygehusets kata-strofeberedskab er ophævet.

Portørerne har etableret en fysisk blokade, der forhindrer udbringning af medicin, og forvalt-ningschefen har af frygt for voldelige sammenstød forbudt alt andet personale at udføre konfliktramt arbejde.

Om eftermiddagen fik sygehjælper Ragnhild Jensen sin afsked fra Nyborg sygehus og blev sendt hjem omgående. Arbejdet blev derefter gen-optaget.

Det blev enden på en treårig kamp for at tvinge hende til at gøre noget, hun ikke var forpligtet til. Ragnhild Jensen er ikke socialdemokrat og vil ikke bidrage til socialdemokratiet, hvis hun ikke er for-pligtet til det. Det påstod Dansk Kommunalarbej-derforbund at hun var, da hun blev medlem af forbundet i 1972, men senere opdagede hun, at det ikke var rigtigt, og meldte sig ud. Så blev hun truet med, at forbundet nok skulle sørge for, at hun blev afskediget. Pressionen steg, og i de sidste fire må-neder fra juni til oktober 1975 var hun kun på arbejde i 19 dage. Hver gang hun mødte, blev arbejdet nedlagt. Den politiske ledelse af sygehuset, formanden for sygehusudvalget og amtsborgmeste-ren sendte hende hjem og lovede de strejkende at få hende afskediget. Det var ulovligt og kunne ikke gennemføres med lovlige midler. Både loven, et cirkulære fra statsministeriet og den overens-komst, hun var ansat efter, gav hende ret til selv at træffe afgørelse om sine organisationsforhold og til at blive i den organisation, hun selv havde fore-trukket.

Den juridiske side af sagen endte i højesteret med en dom af 13. juni 1978. Et flertal af domme-re mente, at afskedigelsen var uberettiget, men var